

www.nfunorge.org

E-post: post@nfunorge.org

Telefon: 22 39 60 50

Telefaks: 22 39 60 60

Bankgiro: 8200 01 93417

Org.nr: NO 943 260 672 mva

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep

0030 OSLO

Oslo, 5. oktober 2011
/7.00/heek

**NORSK FORBUND FOR UTVIKLINGSHEMMEDES (NFU) HØRINGSSVAR
VEDRØRENDE FORSLAG TIL FORSKRIFTEENDRINGER OG NYE
FORSKRIFTER SOM FØLGE AV PROP. 91 L.(2010-2011) LOV OM KOMMUNALE
HELSE-OG OMSORGSTJENESTER.**

Norsk Forbund for Utviklingshemmede (NFU) har mottatt høringsnotat av 04.07.11 vedrørende ovennevnte forskrift og ønsker å knytte noen kommentarer til denne.

Vederlag for kommunale helse- og omsorgstjenester utenfor institusjon.

NFU har ved flere tidligere anledninger gitt uttrykk for at vi er uenige i at det er egenandeler på helse- og omsorgstjenester. Vi mener det ikke er riktig at mennesker som ikke har forutsetninger for å klare nødvendige gjøremål, som andre selv kan gjøre, skal belastes med en egenbetaling. For utviklingshemmede betyr dette at de gjennom hele voksenlivet får en kostnad som andre mennesker ikke har. Vi ønsker da også å poengtere at utviklingshemmede heller ikke har en reell mulighet til å ha et yrkesaktivt liv som kan bidra til å gi dem en god økonomisk forutsetning til å betale en egenandel. Vi mener at det fra et velferdspolitisk perspektiv vil være riktig å finansiere slike utgifter over ordinær skattesedel.

Forslaget innebærer en videreføring av tidligere regler om et maksbeløp pr mnd for de som tjener under 2 G pr år. De fleste personer med utviklingshemning er født uføre og har dermed en uføretrygd. Denne overstiger 2 G med et par tusen. Det vil si at de ikke blir omfattet av utgiftstaket på 165,- pr mnd. Det igjen innebærer at de i utgangspunktet skal betale selvkost på tjenesten fra kommunen. Trenger du hjelp til å handle mat, klær, lage mat, vaske osv vil dette bli en kostnad som det vil bli umulig å bære for den enkelte. Skal bestemmelsen om vederlag bestå må de veiledende retningslinjene til rundskriv I-46/97 videreføres og gjøres bedre kjent. Vi tenker da på

det som står under pkt. 2 **Fastsettelse av vederlagets størrelse**. Vi ønsker spesielt å fremheve følgende: *"Tjenestemottaker skal kunne ha utgifter som folk flest og ikke få økonomiske problemer fordi vedkommende trenger hjemmebaserte tjenester. Det må tas spesielle hensyn til funksjonshemmede som ikke har hatt mulighet til å skaffe seg gjeldfri bolig, innbo eller andre formuesgoder gjennom et yrkesaktivt liv. Det må tas hensyn til at disse skal kunne ha en meningsfylt tilværelse mest mulig lik sine jevnaldrende"*

NFU ønsker å poengtere at det må være et overordnet prinsipp at tjenestetilbudets innhold og kvalitet er viktigere enn de betalingsordningene som en ender opp med. Det er med andre ord viktigere at kommunene bruker ressurser på tjenestetilbudets innhold enn betalingsordningene. Dersom man allikevel ønsker å videreføre en egenbetalingsordning, er det viktig at betalingsordningene som velges stimulerer til økt grad av individuelle løsninger, brukerstyring og brukermedvirkning.

Institusjoner i den kommunale helse- og omsorgstjenesten.

NFU er glad for at definisjonen av hva som er institusjon blir endret og slik vi ser det gjort klarere. Ordlyden i sosialtjenestelovens § 4-2 d) har medført uklarheter i forhold til rettigheter etter andre lover. Blant annet har mange blitt nektet hjelpestønad fordi kommunene ovenfor NAV har uttalt at en person som har behov for tjenester 24 timer i døgnet bor i "bolig med heldøgns omsorgstjenester". Slik vi ser det vil den nye ordlyden være lettere å forstå og bruke på riktig måte.

Dokumentasjonsplikt for personell som yter tjenester som ikke er å anse for helsehjelp.

Som utgangspunkt mener NFU at det ikke skal være noen dokumentasjonsplikt for personell som ikke yter helsehjelp. Vi mener dokumentasjonsplikten fortsatt bare skal gjelde for personell som yter helsehjelp. Er det ønskelig med dokumentasjon så kan dette avtales med den enkelte, deres pårørende eller verge/hjelpeverge i det enkelte tilfelle. Den enkelte, pårørende eller verge/hjelpeverge vil sammen med kommunen kunne komme frem til hva som skal være med i dokumentasjonen.

I de henvendelsene NFU mottar vedrørende spørsmål om dokumentasjon kommer det frem ulike behov/ønsker i forhold til dette. For noen pårørende er det viktig å få informasjon om hva den enkelte har gjort i løpet av dagen for å kunne kommunisere om dagens hendelser. Spesielt gjelder dette personer som ikke har språk. Andre ønsker dokumentasjon for å kunne se om den enkelte får oppfylt sine enkeltvedtak. Noen trenger dokumentasjon i forhold til et hendelsesforløp som har resultert i krav om erstatning for forvoldt skade på for eksempel tredjemann. Det vil si helt ulike begrunnelser for et ønske om dokumentasjon. Skal det være et krav om dokumentasjon så mener vi at den enkelte, pårørende og/eller hjelpeverge/verge bør være med å utforme kravene til dokumentasjon for den enkelte person

NFU ser at de stadig større samlokaliserte boligene som får et mer og mer tydelig preg av institusjoner mer eller mindre presser frem et behov for dokumentasjon. Et stort antall ansatte med til dels stor utskiftning kan gjøre det vanskelig å kunne yte gode tjenester uten at det er noen form for dokumentasjon. NFU er meget bekymret for utviklingen og mener det er feil å lage regler for en situasjon som ikke er ønskelig, heller ikke sett fra myndighetenes side.

Koordinator

NFU er positive til de endringer som allerede er kommet i forhold til individuell plan og retten til koordinator. Spesielt er vi glad for at den enkelte pasient eller bruker kan ha rett på en koordinator selv om de ikke ønsker en individuell plan.

Med vennlig hilsen

Vibeke Seim-Haugen
general sekretær

Hedvig Ekberg
Hedvig Ekberg
juridisk rådgiver